

Kad žmogus nevilktų senų kalčių

Virginija LAPIENĖ

8 614 77901, virginijalapiene@zebra.lt

Ėjimas į Prisikėlimo šventę – tai gavėnia, Didžioji savaitė. Vieną gavėnios dieną Gargžduose, Kultūros centre, apsilankiusį brolių pranciškoną Gediminą su kitais broliais bei šlovinimo grupe iš Pakutuvėnų bažnytelės, nuoširdžiai sutiko gausiai susirinkusieji. Tikriausiai kenčiantys nuo nusivylimo, netiesos, nuopuolio ženklų norėjo išgirsti jautrų, o gal sukrečiantį žodį, kad susimąstyti, kodėl gyvena, ką gero padarė, o kam suteikė skausmą. Ir tik pripažinus savo klaidą galima prisikelti, pakilti. Prisikelti iš paklydimų sunku. Tačiau reikia ryžtis. Velykos duoda tokią viltį. Gyvenimo pergalės prieš mirtį.

Kad atsiverstume šviesai

Po skambių, entuziastingai giedamų šlovinimo grupės giesmių brolis pranciškonas Gediminas dažnai spontaniškai prabildavo maldos žodžiais: „Išmokyk mus, Jėzau, mylėti vienas kitą, save pačius. Ateik, Jėzau, sutaikyk mus vieną su kitu, atleisk tiems, kurie įskaudinę ir nuliūdinę, suteik jėgų suprasti savo klaidas ir pakilti iš jų. Mes – tavo vaikai, Jėzau. Galime džiaugtis, mylėti. Paliesk salėje esančiųjų širdis – kas buvo akla, sužeista, kurčia, savo sūnaus kraujo galia paliesk. Pereik per mūsų gyvenimus, kad atsiverstume šviesai, tavo tiesiai.“

Jaudinančios šlovinimo grupės giesmės žodžiai apie „akmeniu virtusią širdį, pavorsk gyva, mylinčia, amžina“ negalėjo nepaliesti į susitikimą atėjusiųjų dvasios. Juk entuziastingai atliekamos šios giesmės salėje buvusieji klausėsi atsistoję.

Svečias pasakė susirinkusiesiems, jog gavėnioje reikia kalbėti apie pašaukimą atsinaujinti. „Velykų naktį atnaujinami Krikšto pažadai, krikštijami suaugusieji, kurie nebuvo pakrikštyti. Krikštas – tikėjimo ženklas. Jis yra ir atgimimo iš Šventosios Dvasios, ir įvedimo į bažnyčią ženklas“, – kalbėjo brolis Gediminas.

Savo nuopelnus neigia

Kas yra atgimusiai iš vandens ir šv. Dvasios? Brolio Gediminas priminė tekstą iš Evangelijos apie Kristaus susiti-

kimą su Nikodemu – žydų elito atstovu, šviesuoliu. Šis atėjo nakčia su dvasiniu nerimu. „Jis save laikė teisuoliu, kaip ir visi fariziejai – susireikšminusieji, daug padariusieji. Taigi jis nusipelnęs Dievo meilės. Betgi Jėzus skelbė: Dievas myli ne už nuopelnus, o dėl to, kad myli. Tik reikia priimti tą meilę ir dėkoti. Tada fariziejui pasirodė, kad jis nebesvarbus, neberekšmingas – tik Dievas, kuris dovanoja, myli, atleidžia. Tai priimti per daug paprasta – puikybė neleidžia su tuo susitaikyti. Ir mūsų visuomenėje žmonės nori būti svarbesni vienas už kitą“, – ištarė brolis Gediminas.

Jis pridūrė:

„Kai man žmonės sako, kiek daug esu padaręs, atsakau, jog aš neturiu jokių nuopelnų, kuriais galėčiau didžiulis. Rūbas – abitas mums labai svarbus, tačiau svarbesni santykiai su žmonėmis.“

Atleidžia mums mūsų kaltes

Brolio Gediminas kalbėjo, kad daugelis svajoja, jog Dievas juos myli – viskas sumaišyta su kūniška patirtimi. Jo teigimu, žmonės sutrikę, nežino, kas yra meilė. Kažkam meilė – dovanos. Meilė asocijuojasi ir su užgaidų tenkinimu. Tada abejojama, ar Dievas myli. Jis kelis kartus pakartojo: „Atgimti iš vandens ir Šventosios Dvasios.“ Jis kiekvienam priminė 4 atgimimo žingsnius: tikiu, kad Dievas

Brolio Gediminas su šlovinimo grupe, entuziastingai giedantis.

mane myli, pasitikiu Jėzumi, kaip amžinuoju atpirkėju, žengiu tikėjimo žingsnį Visagalio link, priimu Jėzų į savo širdį.

Brolio Gediminas spontaniškai bėrė maldos žodžius: „Tikėjimas sujungia, netikėjimas atskiria. Tragedija, kai žmonės

Susitikimo dalyviai kartais klausėsi atsistoję, stengdamiesi nepraleisti nė vieno žodžio.

ai atlikusia giesmes.

atskirti nuo Dievo – esame vieniši, sukiršinti per kaltinimus, melą, iškreipus mintis. Kad tik būtume vieniši ir nelaimingi. Mes kenčiame, kankiname save lėtine savižudybe – alkoholizmu, narkotikais, kad negrįžtume į realybę. Jėzus ateina ir mus suranda. Jėzus ateina paliudyti meilę mums, kad atleidžia mums mūsų klaidas ir užmoka už mus kančia ant kryžiaus.“

Šio susitikimo pabaigoje visi atsistoję sukalbėjo maldą „Tėve mūsų“. Susirinkusieji aukojo broliams pranciškonams pinigų. Brolis Gediminas padėkojo už dovanotus 1500 litų.

Gargždų parapijos klebonas kan. Jonas Paulauskas, kunigas Mindaugas Šlaustas, Endriejavo klebonas Stanislovas Anužis, atėję į sceną, padėkojo broliams pranciškonams už apsilankymą, prasmingas, verčiančias susimąstyti mintis artėjant Velykoms.

Šlovinimo grupė norėjo pasveikinti brolių Gediminą su gimtadieniu – uždėti ant galvos vainiką, bet jis atsakė: „Garbė Kristui“ ir padėjo jį prie Kristaus ikonos.

VALAIČIO nuotr.